

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1924

ΑΡΙΘ. 38

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμ. 36

Μακαριώτατε, ...

Τὴν κατὰ τοὺς Ἱεροῦς καὶ Ἀποστολικούς κανόνας συγκροτηθεῖσαν συνέλευσιν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας γηθοσύνως ἐχαιρεῖσάμεν, καὶ τῇ Ἱερᾷ καὶ Ἁγίᾳ Συνόδῳ, ἐν τῷ νέῳ Αὐτῆς σταδίῳ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν ὀλοφύχως ἠύχθημεν.

Προσέτι δὲ ἐπὶ τῷ πανευφροσύνῳ γεγονότι τῆς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ γεννήσεως καὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ νέου ἔτους προαγόμεθα συγχαρῆναι τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι καὶ τοῖς ἁγίοις Συνοδικοῖς, τοῖς Μὲν ἐν Χριστῷ ἀγαπητοῖς Ἀδελφοῖς, τοῦ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθέντος δεόμενοι τὰς Ἁγίας καὶ πανσέπτους ταύτας ἡμέρας ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει διελθεῖν καὶ τὸ νέον ἔτος εἶναι πλήρες ἐλπίδων ποθουμένων.

Ἐπὶ τούτοις τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον Μακαριότητα ἐν φιλήματι ἀγίῳ ὑπερήδιστα κατασπαζόμενοι διατελοῦμεν μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως

Ἐν Βηρυτῷ τῇ δ' Ἰανουαρίου ,α@κδ'

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ ὄλω; πρόθυμος

† Ὁ Ἀντιοχείας ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Β'.

Αριθ. Πρωτ. 1830

Μακαριώτατε, ...

«Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μαρίας» δοξολογήσαντες σήμερον ἐν Βηθλεὲμ τῇ ἁγίᾳ, ἔνθα μετὰ τῆς περὶ Ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀδελφότητος καὶ τοῦ συνδραμόντος χριστεπωνύμου πληρώματος πόθῳ πολλῶ ἐν αὐτῷ τῷ Θεοδέσμῳ Σηλαίῳ κατὰ τε τὴν ἱερὰν λιτανείαν καὶ τὴν Θεῖαν μυσταγωγίαν ἐμνήσθημεν καὶ τοῦ σεπτοῦ ὀνόματος τῆς Ὑμετέρας Μὲν Ἡμῖν περισπούδαστοι Μακαριότητος πᾶν ἀγαθὸν αἰτησάμενοι Αὐτῇ παρὰ Κυρίου.

Ἐπαναγεγονότες δὲ νῦν εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν Ἱε-

ρουσαλὴμ ἄσμενοι ἤκομεν προσαγορευσαί τὴν Ὑμετέραν Μὲν περισπούδαστον Ἡμῖν Μακαριότητα καὶ τὴν χαρὰν Αὐτῇ εὐαγγελίσασθαι τὴν μεγάλην «ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐπέφανε» τοῦ γένους ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν Θαυματουργήσας, ἐπευχόμενοι ἅμ' Αὐτῇ ἐν ὑγείᾳ καὶ εἰρήνῃ καὶ ὄλβῳ διελθεῖν τὸ ἤδη ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ τῶν αἰῶνων ἐπιτέλλον νέον ἔτος καὶ ἐπὶ πλείστας δ' ἔπειτ' ἐνιαυτῶν ἀνακυκλήσεις ἀξιοῦσθαι παρὰ τοῦ σαρκωθέντος Χριστοῦ πανηγυρίζειν ἐν πνευματικῇ εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει τὰς ἡμέρας ταύτας, τὰς πανίερους, ἐν ἀγαθοῖς εὐθυνοῦσαν, ἐπὶ νομᾶς σωτηρίους τὸ καταπεπιστευμένον Αὐτῇ λογικὸν ποίμνιον χειραγωγοῦσαν καὶ εἰς ἔπαινον τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ὀνόματος πλουσίως συντελοῦσαν.

Ἐπὶ τούτοις δ' ἀδελφικῶς ἀξιοῦντες Αὐτὴν μεταδοῦναι τὰς συγχαρητήριους Ἡμῶν εὐχὰς καὶ ἀδελφικὰς προσρήσεις τοῖς ἀγαπητοῖς συγκροτοῦσι τὴν περὶ Αὐτὴν ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, παρακαλοῦμεν τὴν περισπούδαστον Αὐτῆς Κορυφὴν μνημονεύειν καὶ Ἡμῶν ἐν ταῖς πρὸς Κύριον Ἱεραῖς Αὐτῆς εὐχαῖς καὶ ἐντεῦξesi.

Καὶ αὖθις δ' Αὐτὴν ἐν φιλήματι ἀγίῳ περιπτυσσόμενοι διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ ,α@κγ' Δ)βρίου κσ'.

Τῆς Ὑμετέρας περισπούδαστου Ἡμῖν Μακαριότητος ἀγαπητὸς ἐν Χῷ ἀδελφὸς καὶ ὄλω; πρόθυμος

† Ὁ Ἱεροσολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ

Γ'.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

(Μετάφρασις
ἐκ τοῦ Ρουμανικοῦ)

Αριθ. 459

Βρυκουρέστιον 17 Δεκεμβρίου 1923

Πανιερώτατε ἐν Χριστῷ Ἀδελφέ,

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἁγίας Αὐτοκεφάλου Ὁρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, συνελθοῦσα εἰς τακτικὴν σύνοδον τοῦ φθινοπώρου ὑπὸ τὴν Προεδρείαν μας, εἰς τὴν ἀπὸ 13.XII)923 συνεδριάσιν τῆς λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκφρασθεῖσαν εὐχὴν τῆς Ὁρθοδόξου Συνελεύσεως, ἧτις ἐγένετο κατὰ τὸ θέρος τοῦ ἔτους τούτου ἐν Κων)πόλει, ἀναφορικῶς μετὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου, καὶ

ἀνακοινωθείσαν ἡμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3124)923, ἐπιστολῆς τῆς Α. Παναγιώτητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κων)πόλεως ἐνέκρινε ταύτας λαβοῦσα τὰς ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας Ἡμεῖς μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης ἀνακοινοῦμεν Ὑμῖν συνημμένως.

Φέροντες ταῦτα εἰς γνῶσιν Ὑμῶν παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Θεοφιλίαν ὅπως δεχθῆ τὴν βεβαίωσιν τῆς διακεκριμένης ἐκτιμήσεως καὶ τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἡμῶν.

Πρόεδρος, Μητροπολίτης Πριμάτος
(ὕπογρ.) ΜΥΡΩΝ
Διευθυντής
Fr. TSINCEDREA

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλὴν Πανιερότητα
Τὸν Πανιερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Μητροπολίτην,
Πρόεδρον τῆς Ἁγίας Συνόδου τῆς Ἑλλάδος
Ἀθήνας

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ 244 8 Φεβρουαρίου 1924.

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μαντινείας καὶ Κυνουρίας.

Ἀπαντῶντες πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 78 ε. ε. ἔγγραφο Ὑμῶν, δι' οὗ ζητεῖτε ὁδηγίας περὶ τοῦ νομίμου τρόπου τῆς διενεργείας ἐκλογῶν νέων ἐνοριακῶν Ἐπιτροπεῶν κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Νομοθ. Διατάγματος, περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων, γνωρίζομεν ὅτι, καθ' ὃ προφορικῶς καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον ἐγνώρισεν Ἡμῖν, ἀφ' οὗ τὰς ἐργασίας τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας διευθύνει, συνφθὰ τῷ ἀρθρῷ 11 ἐδ. β'. ἐν τῶν μελῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκλεγόμενον πρὸς τοῦτο, τὰ ὑπάρχοντα δὲ Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια καὶ περ' ἐκλεγέντα κατὰ τὸν ΓΦΨΤ Νόμον, νομίμως κατηρητισμένα εἰσὶν, δέον τὸ οἰκεῖον παλαιὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον νὰ ἐκλέξη ἐκ τῶν μελῶν τοῦ τὸν διευθύνοντα τὰς ἐργασίας αὐτοῦ, ὅστις μετὰ τῶν παλαιῶν μελῶν τῆς παλαιᾶς ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας θὰ προβῆ εἰς τὴν Κλήρωσιν τῶν διὰ τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ νόμου τούτου καὶ κατ' αὐτὸ προβλεπομένων μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπείας, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐνεργηθῆσεται ἡ ἐκλογή τῆς νέας ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας καὶ ὅστις διευθύνων θέλει εἰδοποιήσει κατὰ τὸ ἀρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ νόμου τοὺς ἐνορίτας περὶ τῆς ἡμέρας, τῆς ὥρας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκλογῆς, ὡς ταῦτα ὁρισθῆσονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἐν τῇ σχετικῇ προκη-

ρῶσει, σταλησομένη τῷ ὑπάρχοντι Ἐκκλησιαστικῷ Συμβουλίῳ, ὅπερ κατὰ τὰ ἄνω θὰ ἔχη ἤδη τὸν διευθύνοντα τὰς ἐργασίας αὐτοῦ.

† Ὁ Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Α' Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Θεόκλητος Παναγιωτόπουλος

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 180 Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Φεβρουαρίου 1924
Διεκπ.

Πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας.

Ἀπαντῶντες πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 276 ε. ε. Ὑμέτερον ἔγγραφο, δι' οὗ γνωρίζετε ἡμῖν τὰς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ἀπὸ 17ης Δεκεμβρίου 1923 Νομοθ. Διατάγματος, περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων, γενηθείσας Ὑμῖν ἀπορίας καὶ ὑποβάλλετε ἡμῖν τὰ ἐκ τούτων προκύπτοντα σχετικὰ ἐρωτήματα, γνωρίζομεν Ὑμῖν τὰ ἑξῆς.

Ὡς πρὸς τὸ Α. ἐρώτημα, ἂν μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου κατὰ τὸ ἀρθρον 82 τοῦ ἄνω Νομοθ. Διατάγματος ἀναλήψεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐφημερίων θὰ λαμβάνωσιν οὗτοι τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 80 καθοριζομένην μισθοδοσίαν ἢ ἐκείνην, ἣν ἄχρι τοῦδε λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Ταμείου τῶν οἰκείων ἐνοριακῶν Ναῶν, γνωρίζομεν, ὅτι, ἀφ' οὗ ἐν τῷ ἀρθρῷ 82 ῥητῶς ἀναγράφεται, ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 80, ὁριζομένη μισθοδοσία τῶν ἐφημερίων καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τῆς καταβολῆς αὐτῆς ὁρισθησομένης διὰ Β. Α. ἔπεται ὅτι μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Β. τούτου Διατάγματος ἢ τῶν ἱερέων μισθοδοσία θέλει κανονίζεσθαι καὶ ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὰ ἄχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Νομ. τούτου Διατάγματος κρατοῦντα, κατὰ συνέπειαν ἢ καταβολῆ τῶν μισθῶν καὶ ἐπιδομάτων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 80 τοῦ νόμου τούτου, καὶ τὸ Ὑμέτερον Β' ἐρώτημα, γενήσεται ἅμα τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ἀρθρου 80. Ὡς πρὸς δὲ τὸ Γ'. ἐρώτημα Ὑμῶν, τὸ ἀφορῶν τὸν χρόνον, καθ' ὃν τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 84 τοῦ νέου ἐνοριακοῦ νόμου ὁριζόμενα ποσοστὰ ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων ἐτησίων ἐσόδων τῶν ἐνοριακῶν ναῶν ἄρξονται ταῦτα λογιζόμενα, γνωρίζομεν, ὅτι, ἀφ' οὗ ὁ νομοθέτης ἐν τῷ ἀρθρῷ 84 α'. ἀναγράφει τὴν φράσιν «ποσοστὰ ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων κατ' ἔτος», ἔπεται ὅτι ἡ εἰσπραξις αὐτῶν δέον γενέσθαι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους, ἥτοι ἀπὸ 1' Ἀπριλίου, μετὰ συνεννόησιν τῶν λαϊκῶν ἐπιτρο-

πειών και τῶν οἰκειῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλιῶν.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ Δ' ἐρώτημα Ὑμῶν, τὸ ἀφορῶν τὰς κόμας, ὧν οἱ ἐνοριῖται ἐν χειμῶνι μετοικοῦσι καὶ κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων, α'. τρίμηνον δὲν ἐπιστρέφουσιν, ὥστε νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογή τῶν ἐπιτρόπων κατὰ τὸ ἄρθρον 98 α'. τοῦ ἄνω νόμου καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀπορίαν Ὑμῶν, τί δέον ἐπὶ τοῦ προκειμένου γεῖσθαι, γνωρίζομεν, ὅτι ἡ τρίμηνος αὕτη προθεσμία θέλει σιωπηρῶς παραταθῆ καὶ εφαρμοσθῆ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συγκεντρώσεως, ἐφ' ὅσον φυσικῶς δὲν καθίσταται ἄλλως δυνατὴ ἡ ἐκλογή.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ Ε' ἐρώτημα Ὑμῶν, τὸ ἀφορῶν τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν ἐνοριακῶν ναῶν διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1923 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1924 διαχειριστικὸν ἔτος τοὺς μὴ ἐξελεγχθέντας ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Νομαρχιῶν, συνεπεία τῆς διὰ τοῦ νέου νόμου, περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων, ἀναθέσεως τῆς ἐξελεγεως ταύτης εἰς τὰ οἰκεία Μητροπολιτικὰ Συμβούλια, καὶ τὴν νόμιμον ἐξελεγεῖν αὐτῶν, γνωρίζομεν, ὅτι οἱ προϋπολογισμοὶ οὗτοι ἐκδικασθήσονται ὑπὸ τῶν οἰκειῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλιῶν δι' ὅλον τὸ ἔτος συνολικῶς, ἡ ἰσχύς δὲ τῶν ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν ἐνοριακῶν ναῶν ἀπὸ 1ης 8/βρίου 1923 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1924 ἀποφάσεων τῶν τε Νομαρχιῶν, ὡς καὶ τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλιῶν, ἔσται δι' ἕν ἐξάμηνον, ἤτοι μέχρι τῆς 31 Μαρτίου ἐ. ἔ. καὶ διὰ τὸ ἐξάμηνον τοῦτο χρονικὸν διάστημα συνταχθήσεται ὁ σχετικὸς ἀπολογισμὸς, τούτου δὲ ἔνεκεν οἱ μὴ μέχρι τῆς 28 Δεκεμβρίου π. ἔ. ἐξελεγχθέντες ὑπὸ τῶν Νομαρχιῶν προϋπολογισμοὶ δέον νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὰ οἰκεία Μητροπολιτικὰ Γραφεῖα.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ ΣΤ' ἐρώτημα Ὑμῶν, τὸ ἀφορῶν τὴν παρὰ τῶν νῦν ἐπιτρόπων τῶν ἐνοριακῶν ναῶν ἢ τῶν κατὰ τὸν νέον, περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων νόμον ἐκλεχθησομένων διαδόχων αὐτῶν εἰσπραξίν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ νόμου τούτου καθοριζομένων ἐτησίων εἰσφορῶν τῶν ἐνοριτῶν ὡς καὶ τὴν ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῆς τρεχούσης χρήσεως ἢ τοῖς τοῦ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου ἀρξαμένου νέου διαχειριστικοῦ ἔτους τοιοῦτοις ἀναγραφῆν αὐτῶν, γνωρίζομεν, ὅτι, ἀφ' οὗ κατὰ τὸ ἄρθρον 35η'. τοῦ νόμου τούτου ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου αὐτοῦ καθορισθῆσονται αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἐνοριτῶν, ἡ λῆξις δὲ τοῦ τριμήνου ἔσται περὶ τὰ τέλη

Μαρτίου, ἔπεται, ὅτι ἡ κατὰ τὸν νέον νόμον καθορισθησομένη εἰσπρακτέα εἰσφορὰ τῶν ἐνοριτῶν γενήσεται ἀπὸ τοῦ νέου διαχειριστικοῦ ἔτους, ἤτοι ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καὶ ἀναγραφῆσεται ἐν τοῖς κατὰ τὸν νέον νόμον συνταχθησομένοις προϋπολογισμοῖς ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν ναῶν, τὰς μέχρι δὲ τῆς 31ης Μαρτίου ἐ. ἔ. κατὰ τὰ ἄχρι τοῦδε κρατοῦντα εἰσφορὰς τὰς μῆπω εἰσπραχθεῖσας θὰ εἰσπράξωσιν οἱ νῦν ἐπιτροποὶ ἢ οἱ νόμιμοι διάδοχοι αὐτῶν, ἐν περιπτώσει βραδύτητος προερχομένης ἐξ ὀλιγορίας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας, τῆς ἐνάρξεως τοῦ χρόνου τῆς καταβολῆς τῆς τοιαύτης εἰσφορᾶς, τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 39φ δ' ὀριζομένης, δυναμένης νὰ παραταθῇ ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ ἐδάφ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ Ζ' ἐρώτημα Ὑμῶν, τὸ ἀφορῶν τὰς ἐνορίας, τὰς ἐχούσας ἀριθμὸν κάτω τῶν 50 οἰκογενειῶν καὶ μελλούσας κατὰ τὸ ἄρθρον 8 β' τοῦ νόμου νὰ συντηρήσωσιν ἴδιον ἐφημέριον καὶ τὴν τυχὸν ὑποχρέωσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἀποστολὴν τῷ Γενικῷ Ἐκκλησιαστικῷ Ταμείῳ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 84 α' ποσοστοῦ, γνωρίζομεν, ὅτι, ἀφ' οὗ δι' ἰδίας συμφωνίας ἀναλαμβάνουσι τὴν συντήρησιν τοῦ ἐφημερίου αὐτῶν ἀπ' εὐθείας κατὰ τρόπον ἀσφαλῆ, κανονισθησόμενον ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, εἰς οὐδεμίαν πρὸς τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον ὑπόκεινται ὑποχρέωσιν.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ Η' ἐρώτημα Ὑμῶν, τὸ ἀφορῶν τὴν μὴ τυχὸν ἐπάρκειαν τῶν Ταμείων τῶν ἐνοριακῶν ναῶν εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ ναοῦ, τὴν μισθοδοσίαν τῶν διακονούντων αὐτῷ, τὴν εἰσφορὰν ὑπὲρ τῶν Ἐπισκοπικῶν Γραφείων, ἅμα δὲ καὶ τὴν ἀποστολὴν τῷ Γενικῷ Ἐκκλησιαστικῷ Ταμείῳ τῶν νομίμων ποσοστῶν καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπιβαλλομένην κατεύθυνσιν, γνωρίζομεν, ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῆς εἰς τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον εἰσφορᾶς τῶν ναῶν εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἐπιβάλλεται ὁ κατὰ δύναμιν διὰ τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλιῶν καὶ τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπειῶν, περιορισμὸς πάσης ἄλλης δαπάνης πρὸς ἑξοικονόμησιν τῆς ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου εἰσφορᾶς, ἀφ' οὗ μάλιστα αὕτη κατὰ τὸ ἄρθρον 88 τοῦ νόμου τούτου διατεθῆσεται ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐφημερίων.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ Θ' ἐρώτημα Ὑμῶν, τὸ ἀφορῶν τὴν παρὰ τῶν Ταμείων τῶν ναῶν μισθοδοσίαν τῶν ἐφημερίων μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἀναλήψεως ταύτης, γεννησομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 82 μετ' ἔκδοσιν Β.Δ. καὶ τὴν ἐν τῷ

αὐτῶ χρονικῷ διαστήματι τυχὸν ἀποστολὴν τῶν εἰσφορῶν τῷ Γενικῷ Ἐκκλησιαστικῷ Ταμείῳ, γνωρίζομεν, ὅτι ἀμφοτέραι αὗται αἱ ὑποχρεώσεις θὰ διενεργῶνται ὑπὸ τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν μέχρι τῆς κατὰ τὰ ἄνω ἀναλήψεως διὰ Β.Δ. ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν ὑποχρεώσεως.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ Ι' ἐρώτημα Ὑμῶν, τὸ ἀφορῶν τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν οὐδείς οὔτε δι' ἐκλογῆς οὔτε δι' ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου διορισμοῦ ὑποδεικνυόμενος λαϊκὸς ἐπιτροπος ἀναλαμβάνει τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ ναοῦ, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐξασφαλίσεως ταύτης, γνωρίζομεν, ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης νὰ λαμβάνῃ τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ἐνδεικνυόμενα μέτρα, ἀναθέτων τῷ ἐφημερίῳ τὴν διαχείρισιν ναοῦ προσωρινῶς μέχρι τῆς τακτοποιήσεως νομίμου λαϊκῆς ἐπιτροπείας.

Ὡς πρὸς δὲ ΙΑ' ἐρώτημα Ὑμῶν τὸ ἀφορῶν τὰς ἐνορίας, ὧν ἐφημέριοι μισθοδοτοῦνται εἰς εἶδος κατὰ τὰ συμπεφωνημένα γνωρίζομεν ὅτι κατὰ τὰ προρηθέντα ἢ τοιαύτη μισθοδοσία ἐξακολουθήσει μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἀναλήψεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐφημερίων κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, Πρῶτος

Ὁ Δ' Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Θεόκλητος Παναγι. τόπουλος

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ

Πέντε περίπου αἰῶνες εἶχον διαρρέσει, ἀφ' οὗ χρόνου ἡ Τουρκικὴ τυραννὶς ἐπέβαλε τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν μεταξὺ τῶν ἀδιακόπως, ἤδη ἀπὸ τοῦ πέμπτου μ. Χ. αἰῶνος μέχρι τελῶν τοῦ δεκάτου τετάρτου, ἀλληλοσυγκρουομένων Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων.

Ἡ ὑπὸ τῶν Τούρκων κατάλυσις τοῦ Βουλγαρικοῦ Κράτους ἀφ' ἑνός, κατὰ τὸ 1393, καὶ ἡ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὑποδούλωσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὴν ἀποφράδα τῆς 29 Μαΐου 1453, τῶν μὲν Βουλγάρων ἐξήττησε τοὺς εὐσεβεῖς πόθους, ὅπως ἔθωσι κυματίζουσαν ἐπὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὴν Βουλγαρικὴν σημαίαν, τῶν δὲ Ἑλλήνων τὰς ἀμυντικὰς ἀγωνιώδεις μερίμνας κατέπαυσε.

Κοινὴ τύχη, κοινὰ παθήματα, κοινὰ τῆς αὐτοσυνηρησίας συμφέροντα συνήνωσαν αὐτοὺς διὰ τῆς κοινῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὡς μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐν Χριστῷ οἰκογενείας ὑπὸ τὴν μητρικὴν σκέπην τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Το ἔθνηκιστικὸν πνεῦμα μετὰ τῶν παλαιῶν ἐθρικῶν ἀναμνήσεων πρὸ τῆς σκληρᾶς ταύτης πραγματικότητος βαθ-

μηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ὑπεχώρει, οἱ δὲ Βούλγαροι ἐπὶ τοσοῦτον προσφικεῖσθαι τὴν νέαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν ὥστε οὐδεμίαν παρεῖχον ἐκδήλωσιν φυλετικῆς συνειδήσεως.

*

*

Ἄλλ' ὁ δέκατος ἑνατος αἰὼν βλέπει καὶ πάλιν τοὺς δύο ὀρθοδόξους χριστιανικοὺς λαοὺς ἀντιμετώπους. Ἡ παλαιὰ ἱστορία, τόσον ἡ πολιτικὴ, ὅσον καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀναζῆ, ἡ δὲ ἀναρρίπισις τῶν παλαιῶν ἀναμνήσεων, πόθων καὶ παθῶν καλλιεργεῖται μετὰ ταχύτητος ἡλεκτρικῆς. Ὁ τέως ὑπῶν βουλγαρικὸς λαὸς ἐξεγείρεται, ἡ δ' ἐξέλιξις τῆς ἐξεγέρσεως ταύτης εἰς τοσοῦτον προέβη, ὥστε νὰ καταστήσῃ ἀναπόφευκτον τὴν κατὰ τὸ 1872 ἀνακλήρῳσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ σχίσματος.

Εἰργάσθησαν νὰ καταστήσωσι τὴν θλιβεράν ταύτην ἀπόφασιν ἀναπόφευκτον κύκλοι ἐπίσημοι καὶ ἀεπίσημοι, Ἐκκλησιαστικοί τε καὶ πολιτικοί. Δὲν ὑπέστησαν εἰς τοῦτο αἱ θρησκευτικαὶ προπαγάνδαι τῆς Δύσεως, ὑποστηριζόμεναι καὶ ὑπὸ πρεσβειῶν Μεγάλων καθολικῶν Δυνάμεων. Περί δὲ τῶν πανσλαυστικῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν ἐπισήμων Ρωσικῶν μηχανευμάτων περιττεύει ἐνταῦθα καὶ ἡ ἀπλή μυσία.

Πλείστοι ὅσοι εἰργάσθησαν διὰ νὰ ἐκβίβωσιν τὴν θέλησιν τοῦ Βουλγαρικοῦ Ἔθνους νὰ ταχθῆ ἀντιμέτωπον πρὸς τὴν προστατεύσασαν αὐτό, ἐν ἡμέραις χειμῶνος, μητέρα Μεγάλῃν Ἐκκλησιῶν. Καὶ ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς ὄντως παρεσύρθη, ὑπέκυψεν εἰς τὸ περὶ αὐτὸν δημιουργηθέν, ἀκροῦτος ὡς ἀπὸ τοῦ, περιβάλλον, διέκοψε τὰς κανονικὰς αὐτοῦ σχέσεις πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἐδημιούργησεν οὕτω τὴν θλιβεράν ὄντως κατάστασιν, ἣτις ὑπάρχει μετὰ τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

*

*

Αἱ γραμμαὶ αὗται δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἐκθεσιν, ἣτις ἄλλως δὲν εἶναι δυνατὴ ἐν τοσοῦτῳ σμικρῷ χώρῳ, τῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐξελίξεως τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος. Προρισμὸν ἔχουσι τοῦτον καὶ μόνον νὰ θέσωσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον πρόνοιαν καὶ ποιμαντορικὴν σύνεσιν τῶν Προέδρων τῶν Ἀγιωτάτων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν τὴν μελέτην τῆς οὐσίας καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ βουλγαρικοῦ σχίσματος ὑπὸ τὰς νέας θρησκευτικὰς, Ἐκκλησιαστικὰς καὶ πολιτικὰς συνθήκας.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἤδη ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐτῶν τῆς δευτέρας Πατριαρχείας τοῦ ἀειμνήστου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ' ἐγένετο καὶ γίνεται λόγος περὶ ἄρσεως τοῦ Βουλγαρικοῦ σχίσματος. Ἐσχάτως δὲ, ὡς ἀνεγράφη καὶ ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» πολυμελῆς ἀποστολὴ ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ὀρθοδόξων Ρουμάνων ὑπὸ τὴν πρεσβρίαν τοῦ Ρουμάνου Ἐπισκόπου Χοτίν Βησσαρίωνος μετέβη εἰς Βουλγαρίαν πρὸς τέλει ἐν Σόφίᾳ ἐγκαινίων

ιδρυθείσης εκεί ἀπὸ τῶν Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν τῶν Ἐγκαινίων συνέλειτούργησαν Ρουμάνοι ὀρθόδοξοι καὶ Βουλγάροι σχισματικοὶ κληρικοί, προσερχθέντων τοῦ Βουλγάρου σχισματικοῦ Μητροπολίτου Σόφιας καὶ τοῦ ῥηθέντος Ρουμάνου Ἐπισκόπου. Ἡ χειρονομία αὕτη τῆς Αὐτοκέφαλου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, γενομένη μετὰ τῆς πομπῆς καὶ ἐπισημότητος, ἐκκλησιαστικῆς τε καὶ πολιτικῆς, ἀποτελεῖ γεγονός, τὸ ὁποῖον ἀξίζει νὰ προκαλέσῃ σοβαρῶς τὴν προσοχὴν τῶν ἀγιωτάτων Προέδρων τῶν κατὰ Ἀγκυλὰς ὀρθοδόξων τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησιῶν. Περὶ τὸ γεγονός τοῦτο μέγας ἐγένετο δημοσιογραφικὸς ἐν Βουλγαρίᾳ θόρυβος μετὰ τῶν συμπερασμάτων ὅτι ἡ Ἐκκλησία Ρουμανίας ἀδιαφορεῖ ἤδη ἐν πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀνακηρυχθέν σχίσμα, μετὰ τῶν προσθηκῶν ὅτι ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως, εὐρισκομένη νῦν εἰς οἶαν εὐρίσκεται κατὰστασιν δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ δημιουργήσῃ ζήτημα. Ὁ Μητροπολίτης Σόφιας ἀντελήφθη ἀμέσως τοῦ γεγονότος ὡς ἀνυψοῦντος τὴν Βουλγαρικὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν σειρὰν ἴσης ἀδελφῆς ἐν τῇ χορείᾳ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ὁ Ρουμᾶνος Ἐπίσκοπος ἐξήγγειλε τὴν γνώμην ὅτι «ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νὰ συντελῇ εἰς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀρμονίαν μεταξὺ τῶν γειτόνων» καὶ ὁ Ρουμᾶνος ἐν Σόφια πρέσβυς ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην καλῶν σχέσεων ἐκπαιδευτικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς συναδελφώσεως μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων, ὃ δὲ Ρουμᾶνικὸς Τύπος ἐξαίρων τὰ ἐκατέρωθεν λεχθέντα κηρύσσει αὐτὸ ὑπερτῆς προσεγγίσεως τῶν Ὁρθοδόξων.

Πᾶσαι αὗται αἱ σκέψεις καὶ ἐκδηλώσεις, αἱ ἐτρωφόμεναι περὶ τὴν ἀνωτέρω πρᾶξιν ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης σημασίας ἢν θὰ ἠδύναντο νὰ ἔχωσιν, ἀναμφιβόλως ἀποτελοῦσι πραγματικὰ δείγματα ὅτι τὸ βουλγαρικὸν σχίσμα δὲν νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον συντόνου μελέτης τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Πολλοὺ ἀπέχομεν νὰ συνηγορήσωμεν ἐνταῦθα ὑπὲρ τῆς ἀρσεως ἢ τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ. Ἀπλῶς, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰς νέας συνθήκας τοῦ ὄλου συγχρόνου Ἐκκλησιαστικοῦ βίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ γεγονότα οἷον τὸ προεκτεθέν, τολμῶμεν νὰ ὑποδείξωμεν, ἐπαναλαμβάνομεν, ὅπως αἱ Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι τοῦ συμφέροντος τῆς Ὁρθοδόξου προμηθεύμεναι καταστάσασιν ἀντικείμενον ἀμειβίας συσκέψεως τὸ βουλγαρικὸν σχίσμα.

ΑΡΧΙΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΚΑΡΠΑΘΙΟΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῷ γενόμενῳ ἀτόπῳ ἐξοβελισμῷ τῆς ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν Σχολικῶν ἑορτῶν, ἐξ οὗ σκάνδαλον προέκυψεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν χριστιανῶν, παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπὸ τοῦ Μακ. Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ γραπτῶς καὶ προφορικῶς ὅπως ἀποκαταστήσῃ καὶ πάλιν αὐτὴν, σημασίαν μεγίστην διὰ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα ἔχουσαν, καὶ διατάξῃ τηλεγραφικῶς τὰ Ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια ὅπως συνεχίσωσι τὸν ἀπ' αἰῶνων κρατοῦντα πανηγυρισμὸν τῆς ἑορτῆς ταύτης ὡς ἑορτῆς τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας. Τοῦτο δὲ τὸ ἀτοπὸν ἐπανωρθώθη.

Ἐπεστάλησαν τοῖς Ἀγιωτάτοις Πατριάρχαις Κων]πόλεως καὶ Ἀντιοχείας ἐπὶ τῷ ἐπιτελίῳ ὀνομαστικῆς ἑορτῆς αὐτῶν συγχαρητήρια τηλεγραφήματα ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Προέδρου τῆς Ἱ. Συνόδου.

Ἐλήφθη ἐπιταγὴ τοῦ Σιδ. Ἐπισκόπου Βοστώνης κ. Ἰωακείμ ἐκ δισχιλίων δολλαρίων ὑπὲρ τῶν Προσφύγων, προσερχομένων ἐκ φιλαδέλφων προσπαθειῶν τοῦ ὑπὲρ τῶν προσφύγων Συλλόγου τῶν Ἑλλήνων τῆς Βοστώνης, καὶ διεβιβάσθησαν αὐτῷ αἱ εὐχαὶ τοῦ Μακ. Προέδρου μετὰ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν προσφύγων θὰ ἀνακοινωθῇ δὲ τοῖς ἀποστείλαισιν ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν χρημάτων.

Παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ δεόντα πρὸς ἐκδοσιν Β.Δ., περὶ συστάσεως Μητροπολιτικοῦ Γραφείου ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Δαρίσης.

Συνεστήθη τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰς ἀπογομὴν Β. Χάριτος διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς τοῦ ἐν ἀργίᾳ ἱερέως Γ. Στρατῆς, ἐφημέριος Νεοχωρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θηδῶν.

Κατεδικάσθησαν ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων εἰς ἐνὸς μηνὸς ἄργίαν οἱ ἱερεῖς Ἰω. Ξανθάκης, ἐφημέριος Γιαννιτσανίων—Μεσσηνίας, καὶ Ἀντῶ. Ἰω. Μιτυῆνης, ἐφημέριος Μαμουλάδων—Ναυπακτίας.

Τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ ἐν τῇ Αἰθούρῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατὰ τὴν ὥραν τῶν λαϊκῶν διαλέξεων ὠμίλησιν ὁ Σιδ. Μητροπολίτης Πελαγονίας κ. Χρυσότομος περὶ τῆς πηγῆς τῆς ἀληθοῦς εὐτυχίας.

Διὰ τηλεγραφήματος αὐτοῦ πρὸς τὸν Μακαρ. Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ Σιδ. Μητροπολίτης Σπάρτης ἀνεκοίνωσε τὴν εἰς Βερολίνον ἀφίξιν αὐτοῦ.

Ὁ περιφερόμενος πρὸ πολλοῦ χρόνου ἀνὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ, ὡς δὴ ἱερεὺς τοῦ Στρατοῦ, Πανιελεῆς Θῶν, ἐπανειλημμένως συλληφθεὶς καὶ καὶ διαφυγών, παρεδόθη τέλος τὴν παρελθούσαν Δευτέραν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Κατὰ διαταγὴν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἀπεγυμνώθη τῆς ἱερατικῆς περιβολῆς καὶ παντὸς ἱε-

ρατικού σχήματος, και ἐμνηύθη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν ἐπὶ ἀντιποιήσει ἀξιώματος.

— Ὁ ἀρχιμ. Ἰωσήφ Παπαϊωάννου ὑπηρετῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν ἐν τοῖς Γραφείοις ἀδειῶν γάμου καὶ διαζυγίων, ὑπέβαλε τὴν ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτοῦ παραίτησιν, γενομένην ἀποδεκτὴν.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἀπέθανεν ὁ ἐφημέριος τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Βασιλείου Θεόδωρος Μαργαράνης, πρόσστη δὲ τῆς κηδείας αὐτοῦ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος.

— Ἦρξατο ἡδὴ ἐν Τριπόλει ἐφαρμοζόμενος ὁ νέος νόμος περὶ ἐνοριῶν. Δ' ἀλλεπαλλήλων Ἐγκυκλίων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανοῦ ἐφιστάται ἡ προσοχὴ τῶν τε ἐφημερίων καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῶν Ναῶν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διαφόρων διατάξεων τοῦ Νόμου. Ἐξ ἄλλου, συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς Ἱ Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, διατάχθησαν πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ κηρύττωσιν Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι τῆς Μητροπόλεως (ἀπόφ. Ἱερ. Σχολῆς ἢ Διδασκαλείου) νὰ ἐμιλῶσι τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτάς, καταλλήλως προπαρασκευαζόμενοι, κατὰ δὲ τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ὑποβάλλωσι τῇ Μητροπόλει περιλήψεις τῶν ἐμιλιῶν αὐτῶν. Παραλλήλως πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν κίνησιν βαίνει καὶ τὸ ἔργον τῆς φιλανθρωπίας. Ἀπὸ τοῦ 1911 λειτουργεῖ ἐν Τριπόλει «Ἐνοριακὴ Φιλὸπτωχος Ἀδελφότης», συσταθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Γερμανοῦ μὲ Δοικ. Συμβούλιον, ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ, ἀποτελούμενον ἐξ ἱερέων, κυρίων καὶ κυριῶν Τριπόλεως καὶ μὲ τριμελεῖς κατ' ἐνορίας Ἐπιτροπὰς, πολλὰς ὑπηρεσίας παρέχουσα εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας. Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν (3 Φεβρουαρίου) συνεκροτήθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἱερ. Σχολῆς Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, καθ' ἣν ἐνεκρίθη ὁ Ἱσολογισμὸς τοῦ 1923 καὶ ἐξελέγη τὸ νέον Δοικ. Συμβούλιον. Ἀπερασιᾶθη δὲ ὅπως τὴν 22 προσεχὸς Μαΐου ἐορτὴν τῶν πολιούχων Τριπόλεως Ἁγ. Νεομ. Δημητρίου καὶ Παύλου, διοργανωθῇ φιλανθρωπικὴ ὑπὲρ τοῦ σωματείου τούτου ἀγορὰ τῇ εὐγενεὶ συνεργασίᾳ πολλῶν Κυριῶν Τριπόλεως.

— Διὰ Β Διατάγματος, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργοῦ ἢ κατὰ τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Ἱερά Μονὴ Λεκατοῦσας συγχωνεύεται μετὰ τῆς Ἱεράς Μονῆς Ζαλόγγου τῆς αὐτῆς Ἱεράς Μητροπόλεως καὶ θεωρεῖται τοῦ λοιποῦ αὐτὴ τε καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆς ἐξαρτώμενα κτήματα ὡς μετόχιον ταύτης.

— Διὰ Β Διατάγματος, ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Δεκεμβρίου 1923 καὶ δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 27 (τεύχος Α') φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς

Κυβερνήσεως, τὸ χωρίον Κρόκοβα τοῦ τέως δήμου Αἰγίων ἀποτελεῖ ἴδιαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

— Ὁ πτυχιούχος τῆς τε Θεολογικῆς καὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου διάκονος Ἀνθιμος Σίσκος ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ ἐκδοσιν διτόμου συγγράμματος αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον ἢ «Διοικήσεις τῆς Ἐκκλησίας» ἢ «τὸ ἔλρον Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα» ἱστορικῶς καὶ θεολογικῶς.

— Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ἐν τινι τῶν τελευταίων αὐτῆς συνεδριῶν ἀνέθηκε τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων τῶν κειῶν ἐδρῶν, τῆς μὲν Ἑρμηνείας τῶν Ὁ εἰς τὸν Καθηγητὴν κ. Ν. Παπαγιαννόπουλον, τῆς δὲ Λειτουργικῆς καὶ Ρητορικῆς εἰς τὸν Καθηγητὴν κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτον, τῆς δὲ Δογματικῆς καὶ Ἠθικῆς εἰς τὸν Καθηγητὴν κ. Κ. Δουβουινιώτην.

— Τῇ 28 λήξαντος Ἰανουαρίου ἐποιήσατο ἐπίσημον ἐναρξιν τῶν μαθημάτων αὐτοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ὁ νέος τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Πατρολογίας καὶ ἑρμηνείας τῶν Πατέρων κ. Δημ. Μπαλᾶνος.

— Ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἀρξεται κατὰ τὸν πανεπιστημιακὸν νόμον ἡ τακτὴ ἐκδοσις ἐπιστημονικῆς Ἐπετηρίδος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου. Διευθυντὴς αὐτῆς ἐπι μίαν πενταετίαν ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Θεολ. Σχολῆς ὁ Καθηγητὴς κ. Κωνστ. Δουβουινιώτης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 5 Φεβρουαρίου ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως ἀποσπάσασα ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ρόδου τὰς νήσους Νίσυρον, Σύμη καὶ Χάλκη ἐδρυσεν νέαν Μητρόπολιν ὑπὸ τὸν τίτλον «Κυκλάδων», διώρισε δὲ εἰς αὐτὴν τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Σισανίου κ. Γερμανόν. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν προέβη εἰς τὰς ἀκολουθούσας Μητροπολιτικὰς μεταθέσεις: Μητροπολίτης Σισανίου ἀνεδείχθη ὁ Μητροπολίτης Ἐδέσσης κ. Ἀγαθάγγελος, εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἐδέσσης ἐπαήληθεν ὁ Μητροπολίτης Βερροίας κ. Κωνσταντῖνος, Μητροπολίτης Βερροίας ἀνεδείχθη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ρόδου κ. Ἀπόστολος, εἰς δὲ τὴν Μητρόπολιν Ρόδου ἐτοποθετήθη ὁ Μητροπολίτης Ἐφέσου κ. Χρυσόστομος.

— Ἐξακολουθοῦσιν ἀδιάκοποι αἱ παύσεις καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως. Οὕτω δὲ ἡ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικὴ ἐκπαίδευσις εἰσέρχεται εἰς στάδιον δεινοτάτης δεικμασίας.

— Ἐλήφθη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα γράμμα τοῦ κ. Αἰγινήτου ἐκθέτοντος τὴν ἀποφιν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν σχέσεων τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν διαρρυθμίσιν τοῦ Ἡμερολογίου. Τὸ γράμμα τοῦτο παρεπέμφθη εἰς τὴν εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς μελέτης τοῦ ζητήματος τοῦ Ἡμερολογίου καὶ δὴ εἰδικῶς τοῦ Ἑορολογίου.

— Τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Παναγ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γενναδίου ὀργανώθησαν ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου ἐν Θεσσαλονίκῃ Κυριακὰ μαθήματα γινόμενα εἰς ἑπτὰ τμήματα τῆς πόλεως παρὰ τοῦ πανοσ. Ἀρχιδιακ. Καλλινίκου, τοῦ αἰδου. Εὐαγγέλου καὶ τῶν κ. κ. Ν. Ρέγκου, Ν. Λούδαρη καὶ Π. Ρόκου. Ἐπίσης παρὰ τῇ αὐτῇ ἱερᾷ Μητροπόλει γίνονται καὶ διαλέξεις ἐνώπιον εἰδικῶς τοῦ ἱεροῦ κλήρου.

— Πληροφορίαι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναφέρουσιν ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι Μελιτοπόλεως κ. Ἰερόθεος, Συναίων κ. Χριστοφόρος καὶ ὁ παπᾶ Φανώλης συγκεντρωθέντες ἐν Δυρραχίῳ Ἀλβανίας καὶ συγκροτήσαντες Σύνοδον, ἀνέδειξαν ἑαυτοὺς Μητροπολίτας ἐν τῷ Ἀλβανικῷ Κράτει ἐπαρχιῶν. Οὕτως ὁ μὲν Μελιτοπόλεως ὠνομάσθη Μητροπολίτης Κορυτσᾶς, ὁ Συναίων Μητροπολίτης Βελεγράδων καὶ ὁ Φανώλης Μητροπολίτης Δυρραχίου ὑπὸ τὸ ὄνομα Θεοφάνης. Λέγεται δὲ ὅτι τῆς συγκροτηθείσης Συνόδου προήδρυσεν ἱερεὺς τις ὀνόματι Βασίλειος. Ὁ παπᾶ Φανώλης χειροτονήθη ἐπίσκοπος ὑπὸ τῶν δύο ἄλλων μετὰ τὴν ἐκλογὴν του, καίτοι καὶ προηγουμένως παρίστανεν ἑαυτὸν, ὡς γνωστὸν, Ἐπίσκοπον. Ἡ οὕτω καταρτισθεῖσα Σύνοδος ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον ἐπικαλουμένη τὰς εὐλογίας αὐτοῦ.

— Διὰ Β. διατάγματος ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις καὶ δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 28 (τεύχ. Γ') φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Προκρίτων τῆς Ἐπαρχίας Ἐφέσου, ἀναγνωρίζονται ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπαρχίας Ἐφέσου εἰ κ. κ. Β. Βασιλειάδης, Κωνστ. Χρυσούλης, Ἡλ. Ἡλιάδης, Γ. Μαυρουδῆς, Ἀθ. Πετρίδης, Χρ. Μουράτογλου, Ν. Καραβίας, Μ. Βλαστός, Γ. Λεονταρίτης, Ε. Μυρίσης, Ι. Τιμμόγλου, Σ. Δημόπουλος, Κωνστ. Βετινόγλου, Σ. Κεσίσογλου καὶ Λ. Λαδόπουλος, δικαιοῦμενοι μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου κ. Χρυσοστόμου ὡς προέδρου αὐτῶν, νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης περιφέρειας εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν περιουσιακῶν αὐτῆς, ὡς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ Εὐαγῶν Ἰδρυμάτων, Σωματείων καὶ Ὀργανώσεων Ἐθνικῆς Ἀμόνης δικαιομάτων καὶ τὴν περισυλλογὴν τῆς διεσπαρμένης αὐτῶν περιουσίας, μεριμνῶντες ἅμα ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς Ἐπαρχίας ταύτης καταγομένων προσφύγων. Οἰαδήποτε διαχειρίσεις ἢ διαθέσεις τῆς περιουσίας, κοινοτικῆς ἢ ἄλλης τῆς ἀνωτέρω ἐπαρχίας ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὑπὸ τὴν πνευματικὴν χειραγωγίαν τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐν Αἰθιοπία Ἑλληνικῆς Κοινότητος Diré Daoua ἀρχιμ. Χρι-

στοφόρου Κοντογιώργη συντελεῖται ἐν τῇ Κοινότητι ταύτῃ ἐργασία φιλοπρόδο·ς. Ἡδὴ συνεστήθη Ἑλληνικὸς Γυμναστικὸς Σύλλογος, σκοπὸν ἔχων τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν διάπλασιν τῶν νέων, ἰδίως τῶν ἐργαζομένων καὶ μὴ φοιτῶντων εἰς τὴν ἀρτισύστατον τετραταξίαν Ἑλλήν. Σχολῆν. Ἐν τῷ οἰκῆματι τοῦ Συλλόγου ἤρξατο λειτουργοῦσα τακτικῶς νυκτερινὴ Σχολή, ἐνθα, ἐκτὸς τοῦ ἀπαραιτήτου κύκλου μαθημάτων, διδάσκονται καὶ ἐκκλησιαστικὰ καὶ πατριωτικὰ ἄγρια. Οὕτω δὲ ἀποσπᾶται ἡ νεολαία ἀπὸ καταστρεπτικῆς συνθηκῆς, ἐξ ὧν μεγίστη ἢ τῆς χαρτοπαιξίας, καὶ χειραγωγεῖται εἰς σφαίρας πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς. Ἐπίσης ἐν τῷ οἰκῆματι τοῦ εἰρημένου Συλλόγου συνέστη Ἀναγνωστήριον ἐπὶ τῇ προθέσει νὰ ἐμπνευσθῇ καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας ἀκόμη διὰ διαλέξεων ἢ ἀγάπη πρὸς τὴν μελέτην ὠφελίμων βιβλίων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τοῦ Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανός, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ἀρχιερέων καὶ τριῶν γραμματέων μετέβη εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου Ἀμὰν καὶ ἐπεσκέφθη τὸν Βασιλεῖα τῆς Ἀραβίας Χουσεῖν, γενομένη δεκτὴ μετ' ἐκτάκτων τιμῶν. Ὁ Μακαριώτατος παρέμεινεν ἐπὶ τριῶρον παρὰ τῷ Βασιλεῖ, ὅστις καὶ παρέθηκεν εἰς τὸν Πατριάρχην γεῦμα. Εἰς τὴν Α. Μακαριότητα ὁ Βασιλεὺς Χουσεῖν ἀπένευμε τὸ παράσημον τῆς Παλιγγενεσίας Α' τάξεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΙΑΣ

— Καθ' ἃ πληροφοροῦνται ἐκ Μόσχας αἱ Ἐκκλ. Εἰδήσεις ὁ Πατριάρχης Τύχων ἔχει καλῶς τὴν υγίαν, παραμῆνων ἐν τῇ μονῇ Δοσκίη ἐξακολουθεῖ νὰ ἱεουργῇ ἐν τοῖς ναοῖς τῇ προσκλήσει τοῦ λαοῦ. Διὰ τὴν Πετρούπολιν ὁ Πατριάρχης διώρισε νέον Ἐπίσκοπον. Ἡ ἐν Πετρούπολει Λαύρα τοῦ ἁγ. Ἀλεξάνδρου Νεύσκη καὶ ἡ μονὴ Βοσκρεσένσκη μετανοήσασαι πανηγυρικῶς παρεκάλεσαν τὸν Πατριάρχην νὰ δεχθῇ τὴν εἰς αὐτὸν ὑποταγὴν των. Τὴν αὐτὴν μετάνοιαν ἐξεδήλωσαν καὶ πολυάριθμοι κληρικοί, οἵτινες εἶχον προσχωρήσει πρὸς τὴν λεγομένην «Ζώσαν Ἐκκλησίαν», συμμορφούμενοι πρὸς τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ. Τοιοῦτοτρόπως βαθμηδὸν ἐνισχύεται ἐπὶ μᾶλλον τὸ κύρος τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος πρὸς μεγάλην δυσαρέσκειαν τῆς Μποσεβικῆς ἐξουσίας, ὡς λέγουσιν αἱ Ἐκκλ. Εἰδήσεις.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Ρώμης ἐπιτροπὴ Καρδιναλίων παρουσιασθεῖσα εἰς τὸν Πάπαν ἐξέθηκεν αὐτῷ τὰς οικονομικὰς δυσχερείας τῆς ζωῆς τῶν ἐν Ρώμῃ διαιωμένων Καρδιναλίων. Ἡ Α. Ἀγιότης εἰς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως ταύτης ἀπεφάσισε νὰ μεταβάλλῃ μέρος τοῦ μεγάρου Σαιντ Ὀφφης εἰς διαμέρισμα διὰ τοὺς Καρδιναλίους καὶ νὰ ἀγοράσῃ τὰ μέγαρα τῶν Βενεδικτίνων τοῦ Σαιν Πῶλ καὶ τοῦ Σαιν Καλίτζ, νὰ θέσῃ δὲ ταῦτα εἰς τὴν διαθέσιν αὐτῶν. Ἐπίσης ὁ Πάπας ἐξουσιοδότησε τοὺς Καρδιναλίους νὰ παραιτηθῶσι τῶν ἀμαξῶν καὶ τῶν μαύρων ἵππων,

των όποιων ή διατήρησις ήτο ύπόχρεωτική διά τους πρίγκιπας τής Έκκλησίας.

— Κατά τηλεγράφημα εκ Μόσχας φέρεται ός πιθανή ή είδησις ότι τό Βατικανόν θά άποστείλη εις Μόσχαν Άποστολικόν Άντιπρόσωπον.

ΜΩΜΕΘΑΝΙΣΜΟΣ

— Έδημοσιεύθη ό νόμος περί άργίας τής Παρασκευής καθ' άπασαν τήν Τουρκικήν Δημοκρατίαν. Η έφαρμογή αυτού ήρξαστο άπό τής 15 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατά τηλεγράφημα εκ Χάγης έν τή αύτόθι έφημερίδι «Ταχυδρόμος» δημοσιεύεται συνέντευξις μετά του Άρχιεπισκόπου των δυτικών Σμύρνης, δι' ής έν άλλοις εκφράζει τήν χαράν του διά τήν έπελθούσαν κατά των Έλλήνων μεταβολήν των έν Μικρασία πραγμάτων. «Αί σχέσεις μου μετά των Τούρκων έν Άγκύρα, λέγει, είνε εξαιρετικώς φιλικαί, ή δέ καθολική, Έκκλησία όχι μόνον τυγχάνει πλήρους προστασίας, αλλά και μεγάλων εύκολιών. Η κατάστασης έβελτιώθη άφ' ής οι Έλληνες έπαυσαν νά είνε εις τήν έξουσίαν. Είς παρατήρησιν του δημοσιογράφου ότι οι Τούρκοι είνε φονεΐς των Έλλήνων και Άρμενίων, ό Έπίσκοπος απήντησεν ότι οι φόνοι ούτοι ούδεμίαν σχέσηιν έχουν με τήν θρησκείαν, άλλ' εις έθνικόν μίσσος μεταξύ Τούρκων και Έλλήνων. Όσον άφορᾷ τους Άρμενίους, ήσαν—λέγει ό καθολικός Έπίσκοπος—προπαγανδισται τής Ελλάδος.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Γεωργίου Α. Σωτηρίου, Έφόρου Βυζαντινών αρχαιοτήτων και Διευθυντού του Βυζαντινού Μουσείου, Ό γάος Ιωάννου του Θεολόγου έν Έφέσω. Δεύτερον έτος άνασκαφών : Πηγαί και Ιστορία του μνημείου τής Έφέσου. Αποτελέσματα άνασκαφής δευτέρου έτους (1922). Σύγκρισις γαών : Θεολόγου Έφέσου και άγιων Αποστόλων Κωνηπόλεως. Έν Αθήναις 1924. (Ανατύπωσις εκ του Αρχαιολογικού Δελτίου Υπουργείου Έκκλησιαστικών 1922).

Περί του λαμπρού τούτου έργου έλπίζομεν νά γράψωμεν προσεχώς διεξοδικώτερον.

ΕΡΑΝΟΙ

Υπέρ του Έκκλησ. Όρφανοτροφείου Βουλαγαμένης.

Σεβ. Μητροπ. Τριφυλίας και Όλυμπίας δρ. 57.80, Ιωάννης Φραγκούλης άγ. Νικολάου Πευκακίων δρ. 533.55, Παν. Μητροπολίτης Ιόρτυνος δραχ. 200, Χρυσότομος Χρυσοκαλλίδης άγ. Βαρβάρας Παγκρατίου δρ. 60.

Γ. Στεφανόπουλος (Ιερέυς) άγ. Ανδρέου Πατησών δρ. 470
 » Βαρβάρας » 166
 » Νικολάου Πευκακίων » 425
 » Νικολάου Σκιζά » 182
 » Σπυρίδ. Βατραχονησίου 601
 » Σάββα δρ. 215

Ιωάν. Μητροπ. (Ιερέυς) άγ. Κωνσταντίνου (παληού) και άγ. Νικολάου δρ. 280, Κ. Τσεβᾶς Κοίμησις Θεοτόκου Χαφιά δρ. 26, Γ. Στεφανόπουλος άγ. Έλευθερίου Λεωφόρου Άλεξάνδρας δρ. 751, ό αύτός άγ. Ειρήνης (Παν. άγ. Διονυσίου)

621, Σεβ. Μητροπ. Λαρίσης δρ. 377, Δημ. Ταμείον δρ. 20.00. Παρά του Ι. Διαμαντοπούλου δρ. 100, παρά τής κ. Μαργαρίτας Πετρακοπούλου δρ. 5,000, παρά του αίδου. Άνδρέα Γιαννακοπούλου δρ. 132, παρά του Παναγιώτου Καλλελοπούλου δρ. 300, παρά του Ένοριακού Φιλοπότηου Ταμείου Αθηνών δρ. 300, παρά του Σεβ. Μητροπ. Δημητριάδος δρ. 2,300, παρά του Γ. Στεφανοπούλου, Ιερέως, Άγ. Βασίλειου Πειραιώς δρ. 140, παρά Ιωάννου Διαμαντοπούλου δρ. 100, παρά Μεθοδίου Φουσιάνη δρ. 2,500, παρά του κ. και κ. Δέλτα 1,000, παρά τής κ. Αικατερίνης Τουρούλη δρ. 200, παρά Γ. Στεφανοπούλου, Ιερέως, Άγιος Αθανάσιος Μπιλιανίκη δραχμάς 103, Άγιος Αθανάσιος Θησείου δραχ. 298, Αναλήψεως Παγκρατίου δραχ. 513. Ιερά Μονή Προφ. Ηλιού (Φωκίδος) δρ. 3,500. Ι. Μ. Μεταμορφώσεως Σωτήρος (Χαλκίδος) δρ. 1,500, Ι. Μ. Βαθείας (Χαλκίδος) δρ. 300, Ι. Μ. Κραϊνών (Ζακύνθου) δρ. 60. Ι. Μ. Σηπλαιωτίσης (Ζακύνθου) δρ. 70, Ι. Μ. Προδρόμου (Φωκίδος) δρ. 70, Ι. Μ. Σαγματά (Θηβών) δρ. 300, Ι. Μ. Άγνούντος (Αργολίδος) δρ. 425, Ι. Μ. Μεταμορφώσεως Σωτήρος (Τρίκκης) δρ. 1500, Ι. Μ. Λεχώβης (Κορινθίας) δρ. 300, Ι. Μ. Τσιτουλλίου (Τρίκκης) δρ. 300, Ι. Μ. Άγ. Τεσσαράκοντα (Σπάρτης) δρ. 500, Ι. Μ. Καστρού (Σπάρτη) δρ. 500, Ι. Μ. Προφήτ. Ηλιού δρ. 200, Ι. Μ. Ζουπανίου (Σιατίστης) δρ. 100.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τό Έγουμενοσυμβούλιον τής Ιεράς Μονής Τσιτουλλίου

Προκηρύσσει ότι :

Έκτίθεται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν ένεργητομένη έν Τσιοτίφ τῆ 1 Μαρτίου 1924 ήμέραν Σάββατον και ώραν 10—12 π. μ. ή πενταετής μίσθωσις τής έν τῆ κοινότητι Γριζιάνου κειμένης οίκιας τής Μονής, συμφώνως πρός τους όρους των έν τῷ Γραφείῳ τής Μονής κατατεθειμένων, ών οι βουλόμενοι δύνανται νά λάβωσι γνώσιν.

Έν τῆ Ι. Μονῆ Τσιτουλλίου 8 Φεβρουαρίου 1924.

Τό Έγουμενοσυμβούλιον: Άμβρόσιος Βελέντζας Ιερομόναχος, Σεβαστιανός Αναστασόπουλος Μοναχός, Χαράλαμπος Καφᾶς Μοιαχός.

Τό Έγουμενοσυμβούλιον τής Ιεράς Μονής Τσιτουλλίου

Προκηρύσσει ότι :

Έκτίθεται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν ένεργητομένη έν Τσιοτίφ τῆ 1 Μαρτίου 1924 ήμέραν Σάββατον και ώραν 10—12 π. μ. ή πενταετής μίσθωσις του έν τῆ περιφερεία Κοινότητος Γριζιάνου κειμένου Έξομούλου τής Μονής, υπό τήν έπωνυμίαν «Αρανόχανος» συμφώνως πρός τους έν τῷ Γραφείῳ τής Μονής κατατεθειμένους όρους, ών οι βουλόμενοι δύνανται νά λάβωσι γνώσιν.

Έν τῆ Ι. Μονῆ Τσιτουλλίου 8 Φεβρουαρίου 1924.

Τό Έγουμενοσυμβούλιον: Άμβρόσιος Βελέντζας Ιερομόναχος, Σεβαστιανός Αναστασόπουλος Μοναχός, Χαράλαμπος Καφᾶς Μοναχός.

Τύποις «Φοίνικος» Σταδίου 38, Αθήναι